

עת"א 7021/09/19 - רועי דדון,,עוז דדון, נגד שרות בתי הסוהר,מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 7021-09-19 דדון(אסיר) ואח' נ' שרות בתי הסוהר

לפני כבוד הנשיא רון שפירא	
העותרים	1. רועי דדון, (אסיר)
	2. עוז דדון, (אסיר)
	ע"י ב"כ עו"ד חן המאירי
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר
	2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים בתמצית:

בפני עתירת אסיר במסגרתה מתבקש בית המשפט להורות למשיב להעביר את העותרים לבית סוהר שיטה שם שווה אביהם. העותרים שווים במתקן כליאה קישון.

העותרים הינם אחים העצורים במסגרת כתב אישום אשר מאוחד להם ולאביהם השווה בבית סוהר שיטה בגין עבירת רצח ועבירות נלוות. לטענתם, שהותם בבית סוהר נפרד מאביהם מקשה על עורכי הדין בניהול הגנתם. העותרים הגישו בקשה לעבור לבית סוהר שיטה אך בקשתם נדחתה בשל חמ"ן שלילי. נטען כי הרצון להיות יחד עם אביהם אינו עוסק בטעמי נוחות כלשהם אלא הקלה על ניהול והכנת משפטם יחדיו בינם לבין עצמם וכן מפגשים עם עורכי דינם.

יצוין כי עתירה קודמת שהוגשה על ידי העותרים, עת"א 39193-01-19 (להלן: "העתירה הקודמת"), נדחתה על ידי בימ"ש זה ביום 06.02.2019, אך עם זאת צוין כי יש לוודא שתנאי הכליאה לא יפריעו או ישבשו את יכולתם של העותרים לנהל הגנתם ובימ"ש זה הורה כי עניין סדרי ומקום כליאתם של העותרים יבחן שוב על ידי הגורמים המוסמכים של שב"ס כאשר במסגרת מכלול השיקולים יובאו בחשבון מספר הישיבות ותכיפות הישיבות שנקבעו לשמיעת עדים בבית המשפט המחוזי בחיפה ויש ליצור תנאים שיאפשרו לב"כ העותרים להכין כל אחד מהעותרים לקראת הדיון בעניינו. לכן נקבע במסגרת פסק הדין שניתן בעתירה הקודמת כי על המשיב לשוב ולבחון את מיקום וסדרי הכליאה של העותרים תוך הבאה בחשבון של מכלול הנתונים הנ"ל, בין כל יתר הגורמים הנשקלים, וליתן החלטה בכל הנוגע לסדרי ומקומות הכליאה שבהם ישהה כל אחד מהעותרים בעת שמיעת משפטו.

המשיב טוען כי בהתאם להחלטת ביהמ"ש בעתירה הקודמת הוחלט לשוב ולבחון את בקשת העותרים ולהבטיח שסדרי כליאתם לא יפריעו לנהל הגנתם. לכן התכנסה ועדת העברות והנחתה את גורמי הכליאה לסייע בידי ב"כ העותרים ואביהם על ידי תיאום מפגשים ביניהם במעבר בכלא קישון. נטען כי ביום 20.08.19 בחנה ועדת העברות מחוזית את בקשת העותרים לעבור למתקן כליאה שטה והחליטה לדחות את בקשתם בשל התנהגות שלילית וחמ"ן שלילי שנצברו לחובתם. המשיב טוען כי התכלית לעתירה היא שיקולי נוחות של העותרים והם מבקשים להתאחד עם אביהם, זאת בניגוד לנטען בעתירה. נטען כי שיבוצם של אסירים במתקן כליאה זה או אחר מצוי בליבת שיקול הדעת המנהלי של בתי הסוהר ואין לעצור זכות לבחור את מקום כליאתו. בעניינם של העותרים יש התנגדות להעבירם לכלא שטה, זאת נוכח התנהגות שלילית וחמ"ן שלילי שצברו. נטען כי במהלך חצי השנה האחרונה ביקר עורך הדין רק פעם אחת ולא התקבלה כל בקשה מטעם ב"כ העותרים לתיאום מפגש בין העותרים לאביהם בכלא קישון. נטען כי ככל שתהיה בקשה למפגש, גורמי הכליאה יסייעו לב"כ העותרים. נטען כי העותרים נשפטו לאחרונה בהליכים של דין משמעתי והתנהגותם במהלך מעצרים מהווה שיקול שניתן לשקול במסגרת בקשות מסוג זה. לכן נטען כי ההחלטה שהתקבלה בעניינם של העותרים סבירה ומידתית, נשקלו השיקולים הרלוונטיים ואין פגם המצדיק התערבות. נטען כי האב הועבר לכלא שטה לצורך הפרדה בשל מוקד כוח שלילי שהיוו השלושה, העותרים ואביהם, בבית מעצר קישון.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת החומר החסוי שהוגש לעיוני הגעתי למסקנה כי בנסיבות העניין יש לדחות את העתירה, שכן לא מצאתי שנפל בהחלטת המשיב פגם המצדיק התערבות.

הלכה היא שאין לעצור או אסיר זכות לקבוע את מקום כליאתו [ראו: רע"ב 6305/14 אלמסרי נ' מדינת ישראל (19/11/2014)]. קביעת מקום כליאה היא בסמכות ייחודית של גורמי הפיקוד והמקצוע של שב"ס. ככלל לא יתערב בית משפט בהחלטה על קביעת מיקום כליאה או העברת אסיר מכלא אחד לאחר. עם זאת, כפופה הפעלת הסמכות המנהלית של שב"ס לכללי המשפט המנהלי במובן זה שעל שב"ס לשקול את השיקולים הנדרשים לעניין בעת קבלת החלטה בכל הנוגע למקום כליאתו של אסיר או עצור.

במקרה שבפני נראה כי נשקלו שיקולים עניינים, כגון מידעים והתנהלות שלילית במהלך המעצר וקודם לו, המצביעים על מסוכנות וחשש לכוונות שליליות ופגיעה בביטחון. על כן, לא ניתן לקבוע כי החלטת המשיב הינה בלתי סבירה. שיקולים של התנהלות שלילית וחמ"ן שלילי בנוגע לעותרים הינם שיקולים רלוונטיים כאשר המשיב בוחן בקשה מסוג זה ולכן, לאור המידע שהוצג לביהמ"ש, בחלקו עדכני ביותר, לא ניתן לקבוע כי החלטת המשיב בעניינם של העותרים הינה בלתי סבירה.

עם זאת יצוין כי בקשת העותרים נבחנה, בעיקרה, בחלופה של העברתם לכלא שאטה. לא ברור עם נבחנה האפשרות להעביר את האב בחזרה לכלא קישון, לרבות בדרך של שיבוץ העותרים ואב באגפים שונים במתקן קישון, או בכל מתקן כתיאה אחר בו ישהו שלושת הנאשמים (שני העותרים ואביהם), באופן שיוכל לסייע להם ולעורכי דינם בכל הנוגע להכנות למשפט, ובמקביל יפחית את האפשרות לחבירה בינם באופן שייצור מוקד כוח שלילי בכלא.

יודגש כי בקשה ברוח האמור לעיל לא הוגשה לשב"ס. עם זאת בחינת האפשרות שפורטה לעיל היא פועל יוצא של החלטת בית המשפט עוד מהעתירה הקודמת, שבה הנחה בית המשפט את גורמי שב"ס לבחון את האפשרויות השונות לסדרי כליאה ככל שמשפטתם של העותרים ואביהם יתקדם. מכאן שיש מקום שהגורמים המוסמכים בשב"ס יבחנו את הנושא, ובהקדם.

בכפוף להנחיה לבחון את האמור לעיל, אני מורה על דחיית העתירה.

כפי שציינה ב"כ המשיב, וללא כל קשר לאמור לעיל, ככל שתהיה בקשה למפגש בין ב"כ העותרים לעותרים, גורמי הכליאה יסייעו ככל שניתן ובמגבלות המקום וכל יתר הנתונים.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותרים באמצעות שב"ס.

ניתן היום, ח' תשרי תש"פ, 07 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא